

fremkomme et efter Byraadets Formening i høi Grad ubilligt og uretfærdigt Resultat af Fordelingen af Kommunens Skatter; de faste Eiendomme vilde da nemlig komme til at bære meget mindre end de i de senere Aar have baaret, og hvad disse fritages for, vil falde paa Formue og Velstand samtidig med, at denne Ligning betydeligt forøges ved Ophævelsen af Næringskatten; og dette Resultat vilde efter Byraadets Formening være saa meget uretfærdigere, som de faste Eiendomme hidtil upaatvilelig have baaret en Del mindre af Skattebyrden, end der burde være tilfaldet dem, idet nogle Afgifter, der formentlig burde været afholdte af de faste Eiendomme, ere afholdte af de personlige Skatter, og der derhos er godstrevet de faste Eiendomme nogle Indtægter, som ikke burde være komne dem tilgode.

Da Ministeriet paa Byraadets Forespørgsel ikke har anset sig bemyndiget til at samtykke i, at Byraadet valgte et andet Aaar end det i Loven nævnte som Udgangspunkt for Beregningen af Gjennemsnitsbeløbet, har det derfor været Byraadets Tanke, at man, forsaavidt muligt at raade Bod paa den ovenomtalte Uretfærdighed, maatte søge Hjælp i Loven til at forhøje dette Gjennemsnitsbeløb, og man har troet, at der i selve Lovens § 11, i alt Fald naar den sammenholdes med § 15, kunde være Hjemmel for en Forhøielse af Beløbet, i ethvert Fald indtil $\frac{1}{4}$ af det samlede Skattebeløbs Gjennemsnitssum; det er os ikke bekendt, om Spørgsmaalet herom har fundet nogen endelig Afgjørelse, men da Spørgsmaalet ganske vist kan være tvivlsomt, men det paatænkte Lovudkast i Tilfælde af en benegtende Besvarelse af ovennævnte Spørgsmaal dog vilde bringe en for Kommunen heldig og billig Afgjørelse, anser man det for særdeles ønskeligt, at der vedtages en Lov af det Indhold som det nu Rigsdagen foreliggende Lovforslag.

53. Mariager Byraad, dat. den 17de Marts 1879.

.... „Svad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt det kan anses ønskeligt og stemmende med Kommunens Lær, at der vedtages en Lov af ialtsald væsentlig det Indhold, som det i Cirkuleret omhandlede Lovforslag angiver, skal Byraadet tillade sig at bemærke, at man, om man end maa anse det rigtigt, at de Skatter, der bæres af de faste Eiendomme, ikke underkastes andre Forandringer, end Tidsforholdene nødvendiggjøre, dog maa anse det ønskeligt, at der gives Byraadene Udgang til med Indenrigsministeriets Tilladelse at faae Kjøbstædernes Beskatning ordnet paa den i Lovforslaget angivne Maade“.

54. Grenaa Byraad, dat. den 25de April 1879.

.... „Det vil af det Ansøgte fremgaa, at det i Cirkuleret ommeldte Lovforslags Vedtagelse ikke vil have nogen Interesse for Grenaa Kjøbstad“.

55. Ebeltoft Byraad, dat. den 22de Marts 1879.

.... „som da i det Hele den nu bestaaende Fordeling af Skattebyrden her mellem de to paagjældende Skatteobjekter efter vor Formening maa anses for passende for vore Forhold, vil Ophøielsen til Lov af det paagjældende Forslag ikke kunne være Kommunen magtpaaliggende, hvortil kommer, at der ved en Forandring af det nuværende Skattebeløb af de faste Eiendomme til det Beløb, som det i Lovudkastet indeholdte Forslag vil medføre, vilde for Hartkornskattens Vedkommende fremkomme et Tal, der var mindre bekvemt at benytte ved Udregningen af Skatten for de enkelte Eiendomme, og der vil derfor neppe for den herværende Kommunes Vedkommende blive Anledning til at anholde om en saadan Forandring, som Lovudkastet gaar ud paa, men paa den anden Side ville vi, idet der efter Udcastet alene bliver Spørgsmaal om for Kommunerne efter derom indgivne Andragender at erholde den paagjældende Forandring indført, selvselgelig Intet kunne have at erindre imod Udcastets Vedtagelse“.

Aarhus Amt.

56. Aarhus Byraad, dat. den 1ste Mai 1879.

.... „Skjøndt det ved Affattelsen af Vedtægten i 1870 stod Byraadet klart, at Benyttelsen af det i Loven af 11te Februar 1863 § 11 fastsatte Tidsrum fra 1853 til 1862 medførte en betydelig Forringelse af det Skattebeløb, der da kunde paabyrdes de faste Eiendomme, idet Grundarten navnlig i Aarene 1866 til 1870 var stegen betydeligt, saa fremgaa det paa den anden Side af de fremsendte Dplysninger, at Byraadet nu ikke, naar man ikke ligesvem skulde vende tilbage til Tiden før 1870, kan have Interesse af nogen Forandring i Tidsbestemmelsen, og mindst af Aaaret før den reviderede Vedtægts Affattelse, da Indflydelsen af den i 1870